

TACITE *Annales*, Livre XIV § 22

« La succession de Néron »

L'empereur Néron, âgé de 23 ans seulement, tombe malade, et Rome envisage la possibilité de sa mort. Comme il n'a pas encore d'enfant, on suppose sur qui pourrait lui succéder.

Inter quae, sidus cometes effulsit, de quo vulgi opinio est tamquam mutationem regis portendat. Igitur, quasi jam depulso Nerone, quisnam deligeretur anquirebant ; et omnium ore Rubellius Plautus celebratur, cui nobilitas per patrem ex Julia familia. Ipse placita majorum colebat, habitu severo, casta et secreta domo, quantoque metu occultior, tanto plus famae adeptus. Auxit rumore pari vanitate orta interpretatio fulguris. Nam, quia discumbentis Neronis apud Simbruina stagna, in villa cui Sublaqueum nomen est, ictae dapes mensaque disjecta erat, idque finibus Tiburtum acciderat, unde paterna Plauto origo, hunc illum numine deum destinari credebant, fovebantque multi, quibus nova et ancipitia praecolere avida et plerumque fallax ambitio est. Ergo, permotus his, Nero componit ad Plautum litteras, consuleret quieti Urbis seque prava diffamantibus subtraheret : esse illi per Asiam avitos agros, in quibus tuta et inturbida juventa frueretur. Ita illuc cum conjugue Antistia et paucis familiarum concessit. Isdem diebus, nimia luxus cupido infamiam et periculum Neroni tulit, quia fontem aquae Marciae ad Urbem deductae nando inceserat, videbaturque potus sacros et caerimoniam loci corpore loto polluisse. Secutaque anceps valetudo iram deum adfirmavit.